

Nasza Wspólnota

nr 39 (63)

27 września 2020 r.

Rektorat pw. św. Michała Archanioła w Przemyślu

ul. Bakończycka 5, 37-700 Przemyśl
tel. 507 070 550, e-mail: t.picur@libero.it
strona internetowa: michal.przemyska.pl

Msze św. i intencje: 28 września – 4 października 2020 r.

28.09, poniedziałek –wsp. św. Wacława, godz. 17.00
+ Jan Potoczniak

29.09, wtorek – święto św. Archaniołów Michała, Gabriela i Rafała,
godz. 17.00: + Jan Potoczniak

30.09, środa – wsp. św. Hieronima, godz. 17.00
+ Jan Potoczniak

1.10, czwartek – wsp. św. Teresy od Dzieciątka Jezus, godz. 17.00
+ Henryk Jakubowski (1-30 października: Msze św. gregoriańskie)

2.10, piątek – wsp. św. Aniołów Stróżów, godz. 17.00
+ Henryk Jakubowski

3.10, sobota, godz. 17.00
+ Henryk Jakubowski

4.10, XXVII niedziela zwykła, A

9.00: + Henryk Jakubowski

11.00: Msza św. w intencji Róży pw. św. Michała Archanioła – o Boże błogostawieństwo dla Braci, Sióstr i ich rodzin

Ogłoszenia

◆ W imieniu całej naszej wspólnoty wyrazy wdzięczności składam P. Piotrowi Kuśnierzowi za kilkutygodniowy wysiłek włożony w odnowienie elewacji rektoratu. Bardzo dziękuję za sumienną i dokładną pracę, jak również za rezygnację z części wynagrodzenia i ofiarowanie tego gestu jako daru dla naszej wspólnoty. Niech Bóg wynagrodzi swoim błogosławieństwem i potrzebnymi łaskami!

◆ Z serca dziękuję także:

- P. Joannie, Ireneuszowi i Pawłowi Przywara – za sprzątanie i przystrojenie kwiatami naszej kaplicy;

- P. Władysławie Potoczniak – za stałą pomoc, przygotowanie posiłków dla pracowników, ofiarowanie nowych obrusów do kaplicy i troskę o rektorat;

- P. Małgorzacie Banaś – za pracę w kaplicy, przy kapliczce Matki Bożej oraz uporządkowanie rabatki kwiatowej;

- P. Mieczysławie Juryniec i P. Marii Rabka – za troskę o czystość kaplicy;

- P. Ewie Leśniak – za pomoc w przygotowaniach do odpustu.

◆ W czwartek rozpoczyna się październik – miesiąc modlitwy różańcowej. W obecnym czasie modlitwa ta nabiera szczególnego znaczenia, zechcemy więc ją podjąć i pielęgnować.

Codziennie po Mszy św. będziemy modlić się na różańcu przed Najświętszym Sakramentem. Odmówienie różańca w takiej formie wiąże się z możliwością zyskania odpustu zupełnego pod zwykłymi warunkami.

Dla tych, którzy nie będą mogli uczestniczyć w nabożeństwach, miesiąc ten staje się wezwaniem do indywidualnej modlitwy na różańcu i bardziej sumiennego podjęcia zobowiązań wynikających m.in. z przynależności do Róży.

◆ Ze względu na nabożeństwa październikowe, przez najbliższy miesiąc nie będzie wystawienia Najświętszego Sakramentu przed Mszą św. Do praktyki tej powrócimy w listopadzie i już teraz dziękuję Parafianom, że tak chętnie podjęli zaproszenie do codziennej adoracji.

Zmiana ta wynika z obowiązujących przepisów liturgicznych, które nie pozwalają na wielokrotne wystawienie Najświętszego Sakramentu w ciągu jednego dnia.

- ◆ W tym tygodniu przypada I czwartek, piątek i sobota miesiąca.
- ◆ Składka z ostatniej niedzieli: 408 zł.
- ◆ Dziękuję osobom i rodzinom, które w ostatnim tygodniu z własnej inicjatywy złożyły ofiary na pokrycie kosztów prowadzonych prac.

Lista Ofiarodawców, choć nie jest publikowana, należy do dokumentacji stałej Rektoratu i pozostanie jako dowód pamięci i wdzięczności dla przyszłych pokoleń parafian i duszpasterzy.

Za wszystkich Dobroczyńców modlimy się w każdą środę, prosząc, by Bóg wynagrodził im za każdy dar potrzebnymi łaskami, opieką i błogosławieństwem dla nich i ich rodzin.

Z dzisiejszej liturgii słowa

Nastąpiła walka na niebie: Michał i jego aniołowie mieli walczyć ze Smokiem. I wystąpił do walki Smok i jego aniołowie, ale nie przemógł, i już się miejsce dla nich w niebie nie znalazło. I został strącony wielki Smok, Wąż starodawny, który się zowie Diabeł i Szatan, zwodzący całą zamieszkałą ziemię; został strącony na ziemię, a z nim strąceni zostali jego aniołowie.

I usłyszałem donośny głos mówiący w niebie: «Teraz nastąpiło zbawienie, potęga i królowanie Boga naszego i władza Jego Pomazańca, bo oskarżyciel braci naszych został strącony, ten, co dniem i nocą oskarża ich przed Bogiem naszym. A oni zwyciężyli dzięki krwi Baranka i dzięki słowu swojego świadectwa i nie umiłowali dusz swych – aż do śmierci.

Dlatego radujcie się, niebiosy i ich mieszkańcy».

(Ap 12,7-12)

Oędzie

na 54. Światowy Dzień Środków Społecznego Przekazu

(fragmenty)

Człowiek jest bytem opowiadającym. Od małego mamy głód historii, tak jak mamy pragnienie jedzenia. Mogą one mieć formę bajek, powieści, filmów, pieśni, wiadomości... Te historie wpływają na nasze życie, nawet jeśli nie jesteśmy tego świadomi. Często decydujemy, co jest właściwe albo co jest błędne, w oparciu o osoby lub historie, które sobie przyswoiliśmy. Opowiadania mają na nas wpływ, utrwalają nasze

przekonania i nasze postawy, mogą pomóc nam zrozumieć siebie i powiedzieć kim jesteśmy.

Historie wszystkich czasów mają wspólny „szkielet”: struktura zakłada obecność „bohaterów”, także tych zwyczajnych, którzy, by podążać za marzeniem, mierzą się z trudnymi sytuacjami, podejmują walkę ze złem, wzmocnieni siłą miłości, która czyni ich odważnymi. Zanurzając się w tych historiach, możemy odnaleźć heroiczne motywacje, aby zmierzyć się z życiowymi wyzwaniami.

Dobra historia jest w stanie przekroczyć granice czasu i przestrzeni. Pomimo upływu wieków pozostaje aktualna, ponieważ daje pokarm życiu.

W epoce, w której fałszerstwo ukazuje się jako coraz bardziej wyrefinowane i osiąga zastraszający poziom, potrzebujemy mądrości, aby zebrać i stworzyć opowiadania piękne, prawdziwe, i dobre. Potrzebujemy odwagi, aby odrzucić te fałszywe i złowrogie. Potrzebujemy cierpliwości i rozeznania, aby odkryć historie, które pomogą nam nie zgubić się pośród tylu dzisiejszych utrapień; historii, które postawią w świetle prawdę o tym, kim jesteśmy, także w niedostrzeganym, codziennym heroizmie.

Pismo Święte jest Historią historii. Ile zdarzeń, narodów, osób nam przedstawia! Ona ukazuje od samego początku Boga, który jest równocześnie Stworzycielem i Narratorem. Gdy On wypowiada swoje Słowo, rzeczy stają się (por. Rdz 1). Poprzez swoją narrację Bóg powołuje do życia rzeczy i na końcu stwarza mężczyznę i kobietę jako wolnych partnerów, twórców historii razem z Nim. W jednym z psalmów, stworzenie opowiada Stwórcy: „Ty bowiem utworzyłeś moje nerki i utkałeś mnie w łonie mej matki. Dziękuję Ci, żeś mnie stworzył tak cudownie [...]. Nie tajna Ci moja istota, kiedy w ukryciu powstawałem, utkany w głębi ziemi” (Ps 139, 13-15). Nie urodziliśmy się dokończeni, potrzebujemy być nieustannie „tworzeni” i „stający się”. Życie zostało nam dane jako zaproszenie, aby nieustannie tkać ten „wspaniały cud”, którym jesteśmy.

papież Franciszek